

LENIN-OMUL

„Era de ajuns să stai puțin de vorbă cu el pentru a-ți da seama că din el emana o forță și o energie cu adevărat eferescență, de luptător pasionat, incoercibil, plin de succes și cu o vastă erudiție. Minutul său bun simț natural era încadrat din toate părțile într-un fel special, leninist, de un talent subtil și multilateral, de o excepțională „culme a inteligenței”.

Se știe că maestrul Liszt l-a sfătuit pe Borodin să țină minte, în primul rând, că oamenii care au realizat ceva de seamă nu s-au temut niciodată să fie ei înșiși.

Și tocmai această strălucită și adevărată personalitate, care nu cădea niciodată să pară mai mult decât era, o simțea imediat ce-l întâlnea pe Vladimir Ilici, iar o cunoaștere mai aprofundată nu făcea decât să contureze și mai mult această trăsură a lui.

Fie că mergea la o sedință importantă a C.C., sau își propunea să ia cuvântul în fața unei numeroase adunări de muncitori într-o mare secție de uzină (și aceste expuneri erau deosebit de emoționante pentru el), sau se pregătea să ia cuvântul la Teatrul Mare, sau aștepta la el acasă, în micile și primitoarele lui camere de la Kremîn, pe cutare sau cutare vizitator — Vladimir Ilici era întotdeauna același, întotdeauna concentrat într-un fel aparte, întotdeauna înarmat într-un fel special în politica a tot ce-i împiedică pe oameni să trăiască omenește, atât de simplu și de irezistibil prin clara putere de convingere care emana din tot ce spunea el.

Și oamenilor care-l așteptau le spunea numai ceea ce considera el că este deosebit de important, ceea ce corespundea principalului adevăr al vieții, le spunea deschis, fără să țină seama că, poate mulți dintre cei ce-l ascultau nu se simțeau bine privind acest adevăr drept în față.

„Nu poate fi dat un sfat mai bun oamenilor decât acela de a citi cât mai des operele lui Lenin, de a studia imensa bogăție pe care a lăsat-o el oamenilor în operele sale, în exemplul vieții sale.”

„Cât de plastic se exprima A. M. Gorki când scria: „Avea un fel de magnetism care atrăgea spre el inimile și simpatia oamenilor muncii”. Și mai departe: „Risul lui era fermecător” — risul „din inimă” al omului care, deși vedea deoprită de limpede stângăcia prostiei omenești și echilibristica a-bilă a minții, știa să guste din plin naivitatea copilărească a celor „simplici”.

Un bătrîn pescar, Giovanni Spadaro, a spus despre el: — Numai un om cinstit poate să ridice astfel.

Imi aduc aminte cum o dată eu și cu unul dintre comisarii poporului de atunci, cu care nu mă înțelegeam niciodată, am dat buzna în cabinetul lui Vladimir Ilici, care se afla alături de sala de ședințe a C.C.P. — de data aceea el transmitea altcuiva scrisoarea de a prezida ședința — a

rencind unul celuilalt un potop de învinuiri. Vladimir Ilici a întrecut să asculte ce-i spuneam, dar am observat de îndată că o brajii și se înroșea, ochii încep să-i strălucească de veselie și începe să ridice cu obșnușutul său ris sincer, pînă la lacrimi, spunînd: — La uitați-că la ei; își închipuie că așa putea înțelege ceva din acest torent de corbe!...

Și noi, adevărații furioși, n-am ascut altceva de făcut decât să ne asociem acestui ris.

Intr-adevăr, era un om-magnet!

Dacă am spune că Vladimir Ilici căuta întotdeauna să se înconjure de oameni înzestrați cu mult talent și cu multă energie ar fi prea puțin. El era pur și simplu gata „să facă curte” unor astfel de oameni, se bucura de succesele lor, le ținea deosebit de aproape.

Firea tumultuoasă a lui Vladimir Ilici se manifesta și în rapiditatea și armonia mișcărilor lui, în printr-o ironie, încordătoare a minunțiilor lui ochi, într-o anumită bună dispoziție, firească și obșnușută pentru în-

experiență că ca și ca și ai și amar pentru orice șiretic de gândire al autorului, pentru orice tentativă servilă de conformism.

Chiar dacă era vorba de o carte a lui proprie, Ilici nu pregeta să facă, cu creionul, scurte și necruțătoare adnotații.

Dacă sublinia și punea două semne de întrebare, puteai fi sigur că autorul fusese prins cu ocazia mică, dacă nota pe margine expresiul său „Am, hm!”, însemna că aici era de ajuns să zgomoră puțin pentru ca autorul să fie demascat...

Vladimir Ilici a fost un tovarăș de partid în sensul cel mai bun al cuvîntului, și sub acest raport nu-și avea egal. Cît timp a trăit el, am simțit cu toții că ochiul lui atent de prieten ne urmărește necontenit; cu multă delicatețe era întotdeauna gata să sară numaidecît în ajutor, de îndată ce se convingea că tovarășii se află într-o situație dificilă. Intr-un cerc de prieteni, Vladimir Ilici devenea imediat sufletul întregii societăți. În preajma lui se iscau discuțiile cele mai pasionante și risul cel mai vesel. El cunoștea foarte bine particularitățile fiecărui tovarăș și se pricepea minunat de bine să se apropie de oameni, ținînd seama tocmai de aceste particularități. Un singur lucru nu putea suferi Vladimir Ilici, ca și Marx de altfel: ipocrizia, poza, frazeologia.

Lenin și-a pus întreaga energie în slujba celei mai mari revoluții din lume. Cu puțin înainte de ultima criză, care i-a fost fatală, după ce abia-și revenise de pe urma crizei precedente, mi-a spus o dată, cu un zîmbet jenat: „Da, mi se pare că mă împodoresc cam mult...” Spunea acest lucru pe un ton încreștat, Murind, că nu era încă sigur dacă contribuția lui, adică lucrul său, era în interesul revoluției.

„Vladimir Ilici scria și citea extraordinar de repede, iar aceste indelectivități aveau specificul lor leninist, care ne era atât de drag. Scriul lui era cîșet, frumos și „mărunț” și fără ștersături. Îi plăcea să sublinieze ceea ce i se părea deosebit de esențial în special în bișetele cu caracter particular: sublinia cu o linie, iar citea chiar cu o acerică. Ceea ce spunea desori ce o acerică ținea pritenescă, dar categoric: cezi să nu greșești în acest punct!”

Felul lui de a citi avea și el un caracter aparte: ochii săi, scintileții urmăreau cu repeziune paginile de carte sau de manuscris, ei erau într-adevăr „atotcătători”: nu le scăpa nimic.

Dacă în prezența mea lua în mîna o carte nouă, zîmbeam fără să creau... Știam din proprie

treaga lui ființă, într-o anumită ascuțime de a percepe tot ce se întâmplă în jurul său...

O dată, în ultimii ani ai activității lui, l-am întrebat: — Vladimir Ilici, de ce n-ai încerca să te distrezi măcar cu puțină muzică bună?

Nu pot, Gleb Maksimilianovici, mă impresionează prea puternic.

Și atunci că omul acesta, care avea atîta putere asupra celor din jurul său, are o putere și mai mare asupra lui însuși? Deși, această „educație”

lenin și-a pus întreaga energie în slujba celei mai mari revoluții din lume. Cu puțin înainte de ultima criză, care i-a fost fatală, după ce abia-și revenise de pe urma crizei precedente, mi-a spus o dată, cu un zîmbet jenat: „Da, mi se pare că mă împodoresc cam mult...” Spunea acest lucru pe un ton încreștat, Murind, că nu era încă sigur dacă contribuția lui, adică lucrul său, era în interesul revoluției.

„Era de ajuns să stai puțin de vorbă cu el pentru a-ți da seama că din el emana o forță și o energie cu adevărat eferescență, de luptător pasionat, incoercibil, plin de succes și cu o vastă erudiție. Minutul său bun simț natural era încadrat din toate părțile într-un fel special, leninist, de un talent subtil și multilateral, de o excepțională „culme a inteligenței”.

Se știe că maestrul Liszt l-a sfătuit pe Borodin să țină minte, în primul rând, că oamenii care au realizat ceva de seamă nu s-au temut niciodată să fie ei înșiși.

Și tocmai această strălucită și adevărată personalitate, care nu cădea niciodată să pară mai mult decât era, o simțea imediat ce-l întâlnea pe Vladimir Ilici, iar o cunoaștere mai aprofundată nu făcea decât să contureze și mai mult această trăsură a lui.

Fie că mergea la o sedință importantă a C.C., sau își propunea să ia cuvântul în fața unei numeroase adunări de muncitori într-o mare secție de uzină (și aceste expuneri erau deosebit de emoționante pentru el), sau se pregătea să ia cuvântul la Teatrul Mare, sau aștepta la el acasă, în micile și primitoarele lui camere de la Kremîn, pe cutare sau cutare vizitator — Vladimir Ilici era întotdeauna același, întotdeauna concentrat într-un fel aparte, întotdeauna înarmat într-un fel special în politica a tot ce-i împiedică pe oameni să trăiască omenește, atât de simplu și de irezistibil prin clara putere de convingere care emana din tot ce spunea el.

Și oamenilor care-l așteptau le spunea numai ceea ce considera el că este deosebit de important, ceea ce corespundea principalului adevăr al vieții, le spunea deschis, fără să țină seama că, poate mulți dintre cei ce-l ascultau nu se simțeau bine privind acest adevăr drept în față.

„Nu poate fi dat un sfat mai bun oamenilor decât acela de a citi cât mai des operele lui Lenin, de a studia imensa bogăție pe care a lăsat-o el oamenilor în operele sale, în exemplul vieții sale.”

„Cât de plastic se exprima A. M. Gorki când scria: „Avea un fel de magnetism care atrăgea spre el inimile și simpatia oamenilor muncii”. Și mai departe: „Risul lui era fermecător” — risul „din inimă” al omului care, deși vedea deoprită de limpede stângăcia prostiei omenești și echilibristica a-bilă a minții, știa să guste din plin naivitatea copilărească a celor „simplici”.

Un bătrîn pescar, Giovanni Spadaro, a spus despre el: — Numai un om cinstit poate să ridice astfel.

Imi aduc aminte cum o dată eu și cu unul dintre comisarii poporului de atunci, cu care nu mă înțelegeam niciodată, am dat buzna în cabinetul lui Vladimir Ilici, care se afla alături de sala de ședințe a C.C.P. — de data aceea el transmitea altcuiva scrisoarea de a prezida ședința — a

Manifestări culturale în satele regiunii Crișana

Comisia regională Crișana pentru răspîndirea cunoștințelor culturale științifice organizează periodic acțiuni interesante de respîndire a cunoștințelor științifice. Duminică, un grup de lectori ai acestei comisii s-au deplasat în satele regiunii Crișana. Dintre temele prezentate în

cele 20 localități ale regiunii, amintim simpozionul, „Ce a adus nou în viața politică internă și internațională, în știință, în medicină și alte domenii de activitate, anul 1964”. În același timp, la Casa raională de cultură din Salonta a fost inițiat un ciclu pe

tema „Să ne cunoaștem patria”, inaugurat cu simpozionul „Aci, în regiunea Crișana”, iar la Casa raională de cultură din Șimleu, un ciclu asemănător a fost deschis cu simpozionul „Monumente naturale și istorice din regiunea Crișana”.

C. BEJAN

„Să ne cunoaștem patria”, inaugurat cu simpozionul „Aci, în regiunea Crișana”, iar la Casa raională de cultură din Șimleu, un ciclu asemănător a fost deschis cu simpozionul „Monumente naturale și istorice din regiunea Crișana”.

C. BEJAN

Manifastări culturale în satele regiunii Crișana

Comisia regională Crișana pentru răspîndirea cunoștințelor culturale științifice organizează periodic acțiuni interesante de respîndire a cunoștințelor științifice. Duminică, un grup de lectori ai acestei comisii s-au deplasat în satele regiunii Crișana. Dintre temele prezentate în

cele 20 localități ale regiunii, amintim simpozionul, „Ce a adus nou în viața politică internă și internațională, în știință, în medicină și alte domenii de activitate, anul 1964”. În același timp, la Casa raională de cultură din Salonta a fost inițiat un ciclu pe

tema „Să ne cunoaștem patria”, inaugurat cu simpozionul „Aci, în regiunea Crișana”, iar la Casa raională de cultură din Șimleu, un ciclu asemănător a fost deschis cu simpozionul „Monumente naturale și istorice din regiunea Crișana”.

C. BEJAN

„Să ne cunoaștem patria”, inaugurat cu simpozionul „Aci, în regiunea Crișana”, iar la Casa raională de cultură din Șimleu, un ciclu asemănător a fost deschis cu simpozionul „Monumente naturale și istorice din regiunea Crișana”.

C. BEJAN

„Noutăți” anunțate sâtenilor de atelierul cinematografic al Comitetului cultural din Smeeni, raionul Burau, regiunea Ploiesti

Foto: AGERPRES

BAIA MARE Expoziție de artă plastică

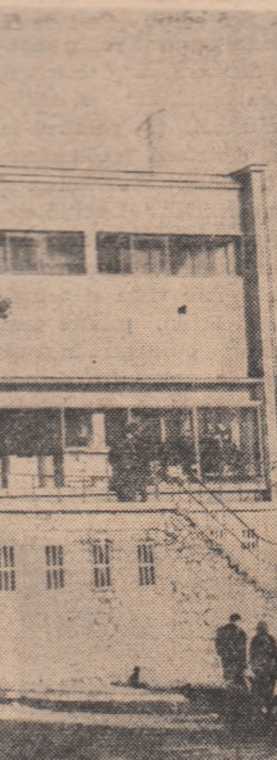
În sala de festivități a Comitetului chimico-metalurgic din orașul Baia Mare s-a deschis o expoziție de artă plastică. Organizată din inițiativa Uniunii artiștilor plastici din Baia Mare în colaborare cu Muzeul regional expoziția este un punct de atracție. Tinerii și artisticii își verifică cu acest prilej cunoștințele despre pictură. Opt dintre tinerii pictori băsmăreni amintim pe Traian Hrișcă, Alexandru Sainelici, Mihai Olos, Augustina Vesel și alții, care expun aici o parte din lucrările lor, dar vizitatorilor li s-ar înlesni în legătură cu unele probleme din domeniul artelor plastice. Gustul pentru frumos, dorința multora dintre toponii, chimiști, strungari și constructori din această mare unitate industrială de a pătrunde în conținutul tablourilor o confirmă și faptul că pînă acum această interesantă expoziție a fost vizitată de 1.500 de salariați.

Expoziția asemănătoare vor fi organizate în viitorul apropiat la Exploatarea minieră Săsar, precum și în alte întreprinderi și instituții din oraș și regiune.

V. MOINEAGU

Noul complex comercial din Aaha

Foto: AGERPRES

Noul complex comercial din Aaha

Prin aplicarea metodelor avansate — mai mult cărbune pe post

(Urmare din pag. 1)

zată pe baza Directivei C.C. al P.M.R. s-a obținut depășiri atât în ceea ce privește calitatea cât și sporul de producție.

Pe baza angajamentelor luate de brigăzi și schimburi s-a însumat angajamentul întregului colectiv al exploărilor, care prevede:

- reducerea cu 0,2 la sută a cenusei din cărbune intern;
- creșterea producivității muncii pe post cu 1,275 tone în loc de 1,270 tone planificat;
- extragerea a 20.000 tone cărbune cocsificabil peste prevederile planului anual;
- 500.000 lei economii la prețul de cost.
- Din care pînă la 1 Mai;
- 6.000 tone cărbune cocsificabil;
- 200.000 lei economii la prețul de cost.

Conducerea tehnico-administrativă, sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicalului, a și început aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice care să asigure îndeplinirea angajamentelor. Printre măsurile prevăzute sînt: extinderea susținerii metalice în abatoarele frontale; creșterea indicelui de mecanizare la operațiile de încărcare; organizarea de cursuri pentru ridicarea calificării.

Pontoane - dormitor

Pe lângă reparațiile la nave, diverse operații metalice și alte lucrări, la Sântierul naval din Constanța se execută și diferite ambarcațiuni. Printre acestea, de o mare importanță sînt pontoane-dormitor, care asigură condiții optime de cazare muncitorilor ce lucrează la recoltarea stufului din Delta Dunării. Cele prevăzute a se construi anul acesta prezintă noi îmbunătățiri con-

PRODUȚIILE MARI-

țin și de gospodărirea furajelor

Fără îndoială, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Totești, raionul Hateg, tovarășul Pavel Turcu, avea perfectă dreptate, spunînd că buna gospodărire a furajelor începe odată cu asigurarea lor în cantități suficiente pentru toată perioada de stabulație. Încă din vară și pînă toamna sîrui, în unitatea lor s-a acordat o deosebită atenție stringerii cu grijă a tuturor rezervelor de nutrețuri. Este acțiunea la care tinerii au adus o contribuție apreciată mult de conducerea cooperativei agricole de producție. Nici un petec de fireață n-a rămas necosit, stringîndu-se chiar și miriștea de trifoliene sau cea bogată în ierbururi. S-au depozitat pentru cele 600 de bovine cantitatea de 357 de tone de fireață diferită, 681 tone de grosiere, 100 tone concentrate, 370 tone sulcuate etc.

Animalele care, de-altfel primesc rații incomplete, nu țin însă seama de părerea tovarășului Ion Cîmpeanu. Cu vară degradată sînt numai parțial consumați, iar unii snopi rădmin în iesle așa cum au fost aduși.

Nici celelalte nutrețuri nu au o soartă mai bună. Siogurile de fin și trifoi sînt date necorespunzător, iar în jurul lor e numai nutreț aruncat, pe care ratele îl scormonesc toată ziua. De jur împrejur, clăie sînt ciuntite de cîni fermei, care de multe ori sînt lăsați liberi să se ospăteze după voie din aceste rezerve, ca și când acestea ar fi puse la îngrășat.

Munca la grajd este și ea slab organizată. Trei grupe de vaci n-au îngrijitori, sînt „îngrijite”, pe rînd, de... tot satul. Alți îngrijitori sînt necorespunzător pentru această meserie.

Au fost și aici întocmite rații de furajare, și așiate la grajd dar ele nu sînt respectate. Îngrijitorii admîni strează hrana animalelor după ochi și nu după cîntar. De altfel, dacă îngrijitorii se schimbă zilnic, e normal să se schimbe așa. Deci, nu întîm plător, la ferma de vaci din comuna Ruși producția medie de lapte este cu mult mai mică decît la Totești.

Etapa următoare în gospodărirea furajelor, spunea tovarășul Pavel Turcu, a constituit-o transportul și depozitarea lor. Transportul lor în apropierea fermelor de animale s-a efectuat imediat, înaintea începerii ploilor de toamnă, iar așezarea în șire și stoguri s-a făcut cu cea mai mare grijă pentru a se păstra bine pe timpul iernii.

O vizită în preajma grajdurilor, acolo unde se află depozitele furajelor și cocieni de porumb, este edificatoare. Pe cărările ce duc de la grajduri la stogurile împrejmuite în apropierea acestora, nu se zărește nici un fir de nutreț. Îngrijitorii le transportă cu grijă la cîntar, iar de aici la iesle. În urma lor se greblează. După consum, ieslele se curăț, iar resturile, atunci cînd există, se adună și se distribuie din nou în tainul următor stropite cu sare sau în amestec cu alte furaje.

Cooperativa agricolă de producție din Ruși situația se prezintă cu totul altfel. Faptul că și acum se mai găsesc coceni de porumb neadunați de pe cîmp ne oferă o imagine concludentă despre „atenția” care s-a acordat în această unitate stringerii unor cantități suficiente de furaje pentru animale pe timpul iernii. Coceni au fost așezați în șire în mod necorespunzător, ori depozitați înainte de a se zvînta de apă și au început să se degradeze.

Cooperativa agricolă de producție din Ruși situația se prezintă cu totul altfel. Faptul că și acum se mai găsesc coceni de porumb neadunați de pe cîmp ne oferă o imagine concludentă despre „atenția” care s-a acordat în această unitate stringerii unor cantități suficiente de furaje pentru animale pe timpul iernii. Coceni au fost așezați în șire în mod necorespunzător, ori depozitați înainte de a se zvînta de apă și au început să se degradeze.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful fermei.

— Ca pe otavă, a fost el de părere.

— I mai consumă vitele?

— I-am întrebat pe tovarășul Ion Cîmpeanu, șeful ferme

de peste hotare

Cu privire la ședința Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală

VARȘOVIA 20 (Agerpres). — La 20 ianuarie 1965 a avut loc ședința de încheiere a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală.

La ședință au luat parte: Din partea Republicii Populare Bulgaria — Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, Ivan Bașev, ministrul afacerilor externe, Dobri Djurov, ministrul apărării populare, Demir Ianev, ambasadorul R. P. Bulgaria în Republica Populară Polonă.

Din partea Republicii Socialiste Cehoslovace — Antonín Novotný, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace, Josef Lenart, președintele guvernului, Václav David, ministrul afacerilor externe, Bohumír Lomský, ministrul apărării naționale, Oskar Jelen, ambasadorul R.S. Cehoslovace în Republica Populară Polonă.

Din partea Republicii Democratice Germane — Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat, Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri, dr. Lothar Bolz, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, ministru al afacerilor externe, Heinz Hoffmann, ministrul apărării naționale, Hermann Axen, președintele Comisiei pentru problemele de politică externă de pe lângă Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G., Otto Winzer, prim-locțiitor al ministrului afacerilor externe, Peter Florin, șeful secției de relații internaționale a C.C. al P.S.U.G., Kari Meewis, ambasadorul R. D. Germane în Republica Populară Polonă.

Din partea R. P. Polone — Władysław Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Józef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri, Zenon Kliszko, secretar al C.C. al P.M.U.P., Adam Rapacki, ministrul afacerilor externe, Marian Spychalski, ministrul apărării, Adam Rapacki, ministrul afacerilor externe și alte persoane oficiale.

Au fost de față, de asemenea, membrii ambasadei R. P. Romine la Varșovia. Delegația română a fost însoțită pînă la frontiera R. S. Cehoslovace de către tov. Franciszek Waniołka, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Diaconescu, ambasadorul R. P. Romine în R. P. Polonă, și general-maior Ion Oprea, atașat militar al R. P. Romine în R. P. Polonă.

Delegația română a fost însoțită pînă la frontiera R. S. Cehoslovace de către tov. Franciszek Waniołka, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Diaconescu, ambasadorul R. P. Romine în R. P. Polonă, și general-maior Ion Oprea, atașat militar al R. P. Romine în R. P. Polonă.

Lucrările Comitetului Politic Consultativ au decurs într-o atmosferă de prietenie frățească și deplină unitate de păreri asupra tuturor problemelor examinate.

Plecarea spre patrie a delegației R. P. Romine

VARȘOVIA 20 Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghiu, transmite: În seara zilei de 20 ianuarie a părăsit Varșovia, îndreptându-se spre țară, delegația R. P. Romine condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a participat la ședința Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

La plecare, pe peronul gării centrale din Varșovia, delegația română a fost salutată de tovarășii Władysław Gomułka, prim-secretar al C. C. al P.M.U.P., Józef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Mi-

nistrilor, mareșalul Poloniei, Marian Spychalski, ministrul apărării, Adam Rapacki, ministrul afacerilor externe și alte persoane oficiale.

Au fost de față, de asemenea, membrii ambasadei R. P. Romine la Varșovia.

Delegația română a fost însoțită pînă la frontiera R. S. Cehoslovace de către tov. Franciszek Waniołka, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Diaconescu, ambasadorul R. P. Romine în R. P. Polonă, și general-maior Ion Oprea, atașat militar al R. P. Romine în R. P. Polonă.

Recepția oferită de E. Ochab

VARȘOVIA 20 (Agerpres). — După cum anunță agenția P.A.P., la 19 ianuarie, E. Ochab, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, a oferit o recepție în cinstea delegațiilor care participă la ședința Comitetului Politic Consultativ al statelor participante al Tratatul de la Varșovia.

La recepție au participat membrii delegațiilor, în frunte cu Todor Jivkov (R.P. Bulgaria), Antonín Novotný și J. Lenart (R.S. Cehoslovacă), W. Ulbricht și Willi Stoph

(R. D. Germană), Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer (R. P. Română), Janos Kadar (R.P. Ungară), L. Brejnev și A. Kosighin (U.R.S.S.). Din partea poloneză au participat membri ai conducției de partid și de stat, în frunte cu W. Gomułka și J. Cyrankiewicz. Au participat, de asemenea, consilierii și experții.

E. Ochab a toastat pentru noi succese în dezvoltarea țării socialiste, pentru unitate și colaborare.

Nota guvernului sovietic adresată guvernului S. U. A.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS, V. Semionov, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., a înmănat ambasadorului la Moscova al S.U.A., Foy Kohler, o notă a guvernului sovietic în legătură cu planurile de creare a „ordonului de mine atomice” pe teritoriul R.F.G., în apropierea frontierelor R.D.G. și Cehoslovaciei.

În notă se subliniază că realizarea acestor planuri ar învâzui într-o măsură considerabilă atmosfera politică în Europa, ar intensifica încordarea internațională, ar spori pericolul izbucnirii unui conflict nuclear.

În notă se arată că acțiunile cercurilor militare din R.F.G. și concursul pe care îl primesc din partea autorităților militare din S.U.A. în această chestiune, contrazic obligațiile S.U.A. ce decurg din acordul de la Potsdam și din alte acorduri corespunzătoare, și sunt incompatibile cu obligațiile care revin Republicii Federale Germane, ca una din succesoarele fostului Reich german.

Ambasadorul R. P. Romine în Danemarca și-a prezentat scrisorile de acreditare

COPENHAGA 20 (Agerpres). — Regele Danemarcei, Frederik al IX-lea, l-a primit în audiență pe dr. Petre Manu, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romine în Danemarca. După prezentarea scrisorilor de acreditare, regele Danemarcei a avut o concredere cordială cu ambasadorul R. P. Romine. În cursul aceluiași zile, regina Danemarcei, Idrich, a primit în audiență de prezentare pe ambasadorul R.P.R. și soția acestuia.

Vizita tov. M. Florescu în India

DELHI 20 (Agerpres). — Continuând vizita prin India, Mihail Florescu, ministrul industriei petrolului și chimiei, însoțit de Aurel Ardeleanu, ambasadorul R.P. Romine la New Delhi, a sosit la Gauhati, unde a fost întâmpinat de Bharua, ministrul educației din statul Assam, de Rama Brahmam, directorul general al rafinării, de ingineri și tehnicieni ai rafinării. Bharua a rostit o cuvântare în care a subliniat eforturile inginerilor și tehnicienilor români pentru construcția rafinării de la Gauhati, dată în exploatare la 1 ianuarie 1962.

Mihail Florescu și-a exprimat satisfacția de a vizita pentru a doua oară rafinaria Gauhati, a cărei dăre în exploatare este rezultatul colaborării între experți români și indieni, adăugând că se împlinește aproape un an de când rafinaria este în întregime condusă cu succes de personalul indian.

Ca urmare a rezultatelor obținute prin acești pași pe să colaborării româno-indiene în domeniul industriei petrolere — a spus Mihail Florescu — s-au deschis noi perspective pentru largirea relațiilor reciproce avantajoase dintre cele două țări în alte domenii importante.

Întorcându-se de la Gauhati, delegația română s-a oprit în orașul Calcutta, unde a fost întâmpinată de N. N. Kashyap, directorul general al companiei de stat „Indian Oil Refineries”.

PE SCURT

WASHINGTON. — La 20 ianuarie a avut loc la Washington ceremonia instalării oficiale a lui Lyndon B. Johnson în calitate de cel de-al 36-lea președinte al Statelor Unite ale Americii. El urmează să rămână în această funcție timp de 4 ani.

CAIRO. — În ședința sa de miercuri dimineață, Comitetul parlamentar al Partidului Uniunii Socialiste din R.A.U. a hotărât să supună Aduanării Naționale desemnarea candidaturii lui Gamal Abdel Nasser pentru alegerile prezidențiale ce vor avea loc la 26 martie. Aduanarea Națională, care s-a întrunit în seara aceluiași zile a adoptat în unanimitate propunerea prezentată.

SAIGON. — La Palatul prezidențial Gia Long din Saigon a avut loc miercuri după-amiază ceremonia depunerii jurământului noului cabinet sud-vietnamez după ce cu o zi înainte fusese anințată pe o perioadă nedeterminată ca urmare a boicotului celor patru generali numiți în guvern. Consiliul militar sud-vietnamez, întrunit pentru a examina impasul creat, a ajuns la o soluție de compromis.

LONDRA. — Luind cuvîntul la 20 ianuarie în Camera Comunelor ministrul britanic al apărării, Roy Jenkins, a informat că premierul britanic Harold Wilson a adresat mesaje premierului francez Georges Pompidou, un mesaj în care este expusă poziția guvernului britanic cu privire la construirea în comun a aeronavelor supersonice de pasageri „Concorde”. Referindu-se la conținutul mesajului, Jenkins a declarat în Camera Comunelor că Marea Britanie a hotărât să-și respecte obligațiile ce decurg din tratatul franco-britanic relativ la aeronava „Concorde”.

WASHINGTON. — Administrația națională pentru problemele aeronautice și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.) a emis o notă de ziare în care se afirmă că s-a realizat o misiune de cercetare a spațiului cosmic „Gemini 8”, condusă de doi „piloti mecanici”, a fost înregistrat de succes. La o viteză de 45 de mii de mile pe oră, s-a lansat în spațiul cosmic și s-a lansat pe orbită satelitul „Lunar Orbiter 3” la 20 de zile de la lansare.

CAIRO. — Știri scurte din capitala Sudanului arată o nouă încordare a situației politice din această țară. După o scurtă perioadă de acalmie în regiunile din sudul țării au izbucnit noi tulburări. Organizația SANU a declarat că se opune categoric organizării de alegeri parlamentare înlocuite de rezolvarea numeroaselor probleme ale regiunilor din sud.

PE SCURT

Relațiile inter-irlandeze

Inițiativa de la Stormont Castle din Belfast, dintre primul ministru al Irlandei de Nord (Ulster), Terence O’Neil și primul ministru al Republicii Irlanda (statul Eire), Sean Lemass, a constituit, ceea ce unii observatori au denumit „o curiozitate istorică”, deoarece din 1921 nu au avut loc contacte între cele două guverne.

„Insula verde” sau „Insula sinilor”, cum este denumită Irlanda, a cunoscut șase regiuni autonome în urma din parții de vedere economic. Lupta pentru independență, liberale și unite, durată de opt secole, în cursul cărora patriotismul irlandez a devenit cunoscut în întreaga lume. În urmă cu 200 de ani, Theobald Wolf Tone a condus mișcarea pentru drepturi democratice și unirea tuturor irlandezilor. Această luptă a continuat și în secolul nostru.

Conflictul de opt veacuri dintre Anglia și Irlanda i s-a dat, la începutul secolului al doilea, o rezolvare care nu a putut să satisfacă pe deplin pe irlandezi. 25 de comitate au alcătuit „statul liber irlandez”, în timp ce șase comitate din Irlanda de Nord, cu 1.500.000 de locuitori, au rămas sub controlul direct al Angliei, avînd un guvern propriu. Irlanda de Nord dispune de un parlament propriu (cu atribuții destul de limitate) și are reprezentanți, ca și oricare altă regiune, în Camera Comunelor. Această soluție a fost adoptată de către autoritățile engleze după eroica răscoală din aprilie 1916 și continuarea ulterioară a luptei de eliberare națională.

De la împărțirea Irlandei în două state, distanța dintre respectivele guverne a fost întretinută cu grijă, în timp ce prezența capitalului englez în economia ambelor țări își lăcea simțită dominația. În Irlanda de Nord, care face parte din Regatul Unit, șomajul a depășit cu mult celelalte regiuni din Anglia, iar emigrația spre regiunile dezvoltate, lăce ca și pe acest tărîm apropierea dintre cele două Irlande s-a încheiat. Salariile muncitorilor din Ulster sînt, în medie, cu 25 la sută mai mici decît din alte regiuni ale Angliei, iar după cum scria ziarul „TIMES”, „Noile întreprinderi mari aparțin aproape exclusiv unor companii din afara acestor regiuni”.

De altfel, și în Republica Irlanda numeroase ramuri ale economiei sînt controlate de capitalul străin. Într-un anuar al Dublin, se arată că din 40 de întreprinderi noi, construite într-un an (ceea ce marchează tendința de dezvoltare economică), 14 de cel englez, 3 de cel sud-african, 2 de cel american, cîte una de cel belgian și cel francez.

În legătură cu tendințele de dezvoltare economică, în 1962 s-a înregistrat o creștere cu 15.000 de oameni a populației de aproape 3.000.000 de locuitori ai Republicii Irlanda. Cifra este desigur modestă, dar fenomenul acesta a atras atenția pentru că în ultimul veac, populația Irlandei s-a redus cu o treime, în pofida unei

natalități neobișnuit de mari (familiiile cu zece copii sînt destul de frecvente...). Rădăcina emigrației, din pricina subdezvoltării, a dus la o situație paradoxală: în Anglia locuiesc 1,2 milioane de emigranți irlandezi, adică mai bine de o treime din întreaga populație, iar în Statele Unite ale Americii se află zece milioane de persoane de origine irlandeză.

Întîlnirea dintre cei doi prim-miniștri irlandezi a avut drept scop tocmai căutarea unor mijloace comune pentru dezvoltarea celor două state. „Am discutat — se arată în comunicatul comun — probleme de interes comun, și am căutat de acord să explorăm mai departe ce măsuri specifice pot fi întreprinse în vederea continuării consultărilor practice și cooperării”. Convorbirile noastre, care nu s-au referit la probleme constituționale sau politice, s-au desfășurat într-o atmosferă amicală, și ne-am propus să continuăm discuțiile la Dublin”. Informațiile ulterioare au indicat că vîltoarea întîlnire va avea loc încă luna aceasta.

Asadar, premierii O’Neil și Lemass n-au luat în considerare modificarea statutului actual al celor două state, dar și-au manifestat preocuparea pentru găsierea unor mijloace în vederea dezvoltării economice. „Se crede — scrie ziarul „NEW YORK TIMES” — că la Belfast s-au discutat probleme legate de dezvoltarea comerțului și a turismului. De asemenea, viitorul căii ferate Dublin-Belfast, care lucrează cu pierdere și care în momentul de față necesită un aranjament rapid pentru modificarea acestei stări de lucruri”.

Întîlnirea O’Neil-Lemass promite, deci o soluție interesantă în relațiile inter-irlandeze.

Z. F.

Convorbirile de la Rambouillet au luat sfîrșit

PARIS. — Miercuri au luat sfîrșit la Paris convorbirile franco-vest-germane la care au participat președintele de Gaulle și cancelarul Erhard, precum și ministrul afacerilor externe, economiei, apărării, informațiilor și alte oficialități din cele două țări. A fost dată publicității o declarație comună în care se spune că „președintele de Gaulle și cancelarul Ludwig Erhard și-au exprimat dorința reciprocă de a adînci și mai mult colaborarea dintre Franța și R. F. Germană”.

În ceea ce privește politica vest-europeană, declarația menționează: „Generalul de Gaulle și cancelarul Erhard consideră că a sosit momentul, după ce s-a căutat de acord în Comitetul asupra problemelor la care s-a procedat la o nouă examinare a problemelor privind cooperarea politică. Trind-se seama de propunerile făcute de diverse părți și în special de guvernul R. F. Germane, cele două guverne au căutat de acord să în contact cu celelalte guverne membre ale Comisiei Economice Europene în vederea convorbirilor necesare și a stabilirii statelor pentru ședințe care să aibă loc la diferite niveluri”.

În legătură cu problema germană declarația menționează că ea „va fi examinată

împreună cu guvernele S.U.A. și Angliei”.

În cadrul unei conferințe de presă, purtătorul de cuvînt al guvernului vest-german, Karl Gunther von Hase, a declarat că partea vest-germană este „foarte satisfăcută” de discuțiile care au avut loc la Rambouillet. Răspunzînd unei întrebări privind poziția vest-germană față de proiectul de creare a F.N.M., von Hase a menționat că „această problemă n-a fost discutată în mod amănunțit”. El a subliniat „dorința guvernului R. F. Germane de a participa la planificarea strategiei nucleare atlantice”.

Purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Franței, Claude Lebel, vorbind de poziția guvernului francez față de participarea R. F. Germane la „planificarea nucleară” a NATO, a subliniat că „poziția guvernului francez este bine cunoscută”, dar Franța consideră că participarea R. F. Germane la planificarea nucleară „este perfect legitimă”.

Unul din conducătorii forțelor patriotice congoleze, Gaston Soumialot, la o reuniune conferință de presă ținută la Cairo

„Educație” cu ciomașul

În ziua de 7 ianuarie 1965, 24 de studenți de la Institutul tehnic din Bangkok (Tailanda) au lipsit de la curs de „apărare psihică”.

Studenții în cauză s-au dus să viziteze o expoziție științifică în oraș. Ei au preferat să-și lărgescă orizontul de cultură în loc să asiste la demonstrații de isterie războinică. Cînd a aflat „cazul”, directorul institutului „a făcut joc și pară. După părerea lui, vizitarea expoziției științifice a fost un „act de rebeliune”. Pentru a-i pedepsi pe studenții „reacționați”, în așa fel încît să slujească și altora drept avertisment, directorul a organizat la 8 ianuarie o adevărată execuție publică. Toți cei 600 de studenți ai institutului s-au așezat în careu și în mijlocul acestuia careu a început „execuția”: fiecare din cei 24 de „rebeli” urma să primească 12 lovituri de baston. Primul din cei vinovați, un adolescent în vîrstă de 18 ani, cu o constituție mai delicată, a leșinat sub lovituri în primul minut. Studenții n-au putut suporta o asemenea barbarie. Ei au format un cordon spre a-i apăra pe colegii lor, supuși maltratării. Ei au transformat „ceremonia bătăii” într-un miting spontan de protest. Dezașamentul de poliție chemat de director i-a împîrțiat pe studenți.

Ziarul vest-berlinez „TELEGRAPH”, care relatează faptul de mai sus, relevă că asemenea cazuri nu constituie ceva neobișnuit la Bangkok. În puținele institute de învățămînt superior existente în Tailanda se practică pe scară largă o muștrulăială brută, inumană. Generalul Praphas Charatathorn, rectorul universității Chulalongkorn, organizează acum un corp special de „poliție universitară”, care, potrivit declarației sale — va avea „misiunea să mențină ordinea și liniștea între zidurile universității”.

Cotidianul vest-berlinez își exprimă părerea că „ciomașul nu poate fi un mijloc de educație”. Ceea ce „TELEGRAPH” se ferește însă să menționeze, este faptul că prezența generalilor în fruntea universităților tailandeză, proiectele de „poliție universitară” și folosirea „metodei ciomașului” reflectă încercările autorităților de la Bangkok de a înăbuși lupta mereu mai activă a studenților împotriva regimului corupt, pentru asigurarea independenței țării.

EM. RUCĂR

Congo:

Semnificația unei invitații

Din Leopoldville se anunță că primul ministru Moïse Chombe a adresat o scrisoare secretarului general al Organizației Unității Africane (O.U.A.), Diallo Teli, prin care lînvîță pe acesta să viziteze Congo-ul înainte de reuniunea Comisiei ad-hoc pentru Congo. Printre altele, Chombe declară în această scrisoare că guvernul congolez rămîne constant de faptul că diferențele rezoluției luate de O.U.A. privind situația politică din Congo nu vor fi eficiente decît în măsura în care această situație va fi analizată cu imparțialitate”.

Invitația pe care a făcut-o Chombe secretarului general al O.U.A. pare să aibă însă o semnificație mai adîncă. După cum se știe, fostul prim-ministru congolez, Cyrille Adoula, devenit acum un adversar politic al lui Chombe, a întreprins o scurtă vizită la Bruxelles, unde s-a întîlnit cu ministrul de externe belgian, Spaak. La această întîlnire, Adoula a prezentat un plan de „reconciliere națională” care a provocat o reacție negativă promptă din partea lui Chombe. În acest fel, „gestul de cooperare” a lui Chombe cu O.U.A. pare să fie o încercare de a adopta o linie mai moderată în momentul în care primul ministru congolez se simte amenințat de eventual-

tatea revenirii în viața politică congoleză a fostului prim-ministru Adoula.

Nu se poate să nu se remarce că „gestul” lui Chombe are loc într-un moment în care unitățile forțelor patriotice și-au intensificat activitatea în regiunile din nord-estul Congo-ului. După cum relatează corespondentul din Leopoldville al agenției REUTER, răscoluții au recucerit importanțul nod de comunicație feroviară Aketi, din provincia de nord, obligînd trupele guvernamentale și un detașament de peste 60 de mercenari albi să se retragă în grabă. Surse militare congoleze au arătat că în ultima săptămîna s-au intensificat luptele și în împrejurimile orașului Uvira, situat pe malul lacului Tanganyica. Marți seara s-a anunțat că legătura prin radio cu Uvira este întreruptă de două zile, datorită acțiunii răscoluților. Din alte comunicate militare rezultă că forțele răscolite au înconjurat localitatea Bukavu, centrul administrativ al provinciei Kivu.

Observatorii străini în capitala congoleză, apreciind situația pe baza comunicatelor, sînt de părere că speranțele privind învingerea răscoluților, după căderea Stanleyville-ului, s-au năruit. Activitatea răscoluților se reorganizează și devine mai puternică.

Mesajul de răspuns al guvernului R. P. Ungare adresat guvernului R. P. Chineze

BUDAPESTA 20 (Agerpres). — După cum anunță agenția M.T.I., János Kádár, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, a declarat într-un mesaj de răspuns că R.P. Ungară sprijină propunerea

guvernului R. P. Chineze privind convocarea unei conferințe a șefilor de guverne în problema interzicerii și lichidării armii nucleare și este gata să participe la această conferință.

E. OBREA

R. P. D. COREEANĂ: Biblioteca centrală din Phenian

Balon de încercare?

Unul dintre apropiatii săi a făcut cunoscută intenția lui Barrientos de a renunța la candidatură. Decizia de ultimă oră pare o surpriză. Succesul lui Estensoro afirmase hotărîrea sa de a lua parte la lupta electorală. Dăduse chiar și explicații: hotărîrea l i fusese dictată de „incapacitatea partidului politic”. Amicii săi, cu și fără gaolane, începuseră să înghebeze o lormajiune politică sub egida căreia să acționeze.

Barrientos părea de neclintit în intenția sa de a-și prelunge prezența în fruntea țării, prin intermediul unui scrutin. Această intenție provocase o stare de tensiune între general și conducătorii unor partide politice, care îi remintea angajamentul luat, în momentul răsturnării lui Estensoro, de a nu acapara puterea ci doar de a gîra trecerea spre restabilirea democrației. Inveninarea raporturilor dintre Barrientos și Lechin, unul din li-

derii sindicatelor s-a tradus și prin măsurile de mînd țorle ale juntei militare. Practica areștărilor s-a reintrodus. Din nou au început să fie descoperite comploturi reale sau fictive. Atmosfera politică a devenit tot mai tulbură. Lechin a cerut ca viitorii candidați militari să demisioneze din funcțiile oficiale pe care le dețin, potrivit normelor constituționale în vigoare. În replică, Barrientos l-a acuzat pe Lechin de legături ascunse cu Estensoro.

În plină agitație, intervine proaspăta declarație care a putut fi ascultată la Ucurena, în apropiere de Cochabamba: Barrientos nu mai candidază. Obicurile politice bolivienice ne sugerează prudentă în aprecierea acestui gest. Nu-i exclus ca declarația provenită din „anturajul generalului” să fie un simplu balon de încercare, și să primească în următoarele 24 de ore o răspundere dezmințitoare. Dar, totodată, nu-i exclus ca o asemenea dezmințire să întîrzie peste 24 de ore și să vină abia peste cîteva luni, timp în care

spiritele, oarecum, se vor liniși.

„Anturajul” lui Barrientos afirmă că șeful juntei preferă să fie el cel care să controleze alegerile, decît să se retragă din fruntea statului pentru a putea candida. „Controlul” viitorilor alegeri este o lormă convenabilă, cu altă mînt cu cît data acestor alegeri nici nu a fost fixată, și poate fi animată după bunul plac. În acest caz, cît timp va reuși el să-și mai prelungească prezența în conducerea juntei?

„FRANCE PRESSE” anunță că în bătălia electorală și-a făcut apariția un candidat influent: Suazo, fost președinte al țării, intrat în conflict cu Estensoro. Congresul muncitorilor agricoli ar urma să-l propună pe Suazo drept candidat. Dar alegerile se găsesc departe. Pînă atunci, alte probleme acute răscolesc viața politică boliviană. Tensiunea provine din ceea ce Barrientos redătează metodele de guvernare ale lui Estensoro.